

Lars Gaardhøjs 1. maj-tale

Taler

Lars Gaardhøj
Regionsrådsformand (S),
Region Hovedstaden

Dato

1. maj 2024

Sted

Dansk Sygeplejeråd Kreds
Hovedstaden,
Frederiksborggade 15, 4, 1360
København K

Kære alle sammen!

Hvor er det dejligt at være her. Solen skinner, foråret er kommet. Endelig er det 1. maj. Og så er det min fødselsdag – 50 år. Det sætter lidt tanker i gang. Det skal jeg vende tilbage til, for vi starter et andet sted.

STOP KRIGEN

Forleden drak jeg kaffe med Katerina nede ved søerne. Hun er direktør for børnehospitalet Boiarka i Kyiv og jeg mødte hende, da jeg i februar besøgte den ukrainske hovedstad.

Vi ankom med nattog og slukkede mobiler, og vidste godt, der var luftalarm, men hold kæft hvor jeg blev forskrækket, da vi kun lige havde sat os ind i bilerne, og der lød et kæmpe brag. Det var bare et russisk missil, der blev skudt ned, fortalte sikkerhedsfolkene. Et andet sted i den store by ramte missiler ned, og dræbte og sårede mange.

Vi besøgte børnehospitalet og talte om samarbejde, for ukrainerne mangler alt, personale, apparatur, medicin – ja, det eneste, der er nok af, er patienter.

Derfor var Katerina på Rigshospitalet for at diskutere hvordan vi kan hjælpe. Og hun mødte både ukrainske soldater og et kræftramt barn, der var kommet til Danmark for behandling. Det rørte hende meget, og hun gav udtryk for stor taknemmelighed.

Jeg forsøgte at sige, at det er omvendt. Vi er taknemmelige for, at ukrainerne kæmper tappert mod Putin – og det er vores pligt at hjælpe.

Jeg er stolt over, at Danmark støtter Ukraine så markant, og at Region Hovedstaden kan yde et humanitært bidrag.

Samtidigt er det deprimerende, at den frygtelige krig nu har været mere end 2 år, og flere hundrede tusinde er enten dræbte eller sårede. Vanvid.

Inden vi sagde på gensyn fortalte Katerina, at det havde været skønt at overnatte på patienthotellet, ikke på grund af den fine indretning, men blot fordi hun her kunne sove uden at tænke på luftalarmer.

Mit 1. maj fødselsdagsønske skal være, at den forbandede krig stopper. Vi har brug for fred i Ukraine, Gaza og alle andre steder, hvor mennesker slår hinanden ihjel.

DANSK POLITIK

Et besøg i Ukraine sætter tingene i perspektiv, men det kan nu også gå hårdt for sig herhjemme på den sundhedspolitiske slagmark.

Først var der en strejke, et regeringsindgreb løftede ikke stemningen ... og så blev vi ramt af COVID. Og derpå fulgte personalemangel samtidigt med travlhed pga. udskudte operationer.

Det har været hårdt for patienter, medarbejdere og ledere. Det anerkender jeg. Men også her fornemmer jeg at foråret er på vej. Og det synes I måske, jeg har sagt før, og er det nu ikke bare ”der kommer god løsning” som Helle sagde ...

Bestemt ikke. Regeringen har faktisk prioriteret sundhedsområdet med penge til 10-årsplan til psykiatrien, penge til kræftområdet og en akutpakke til de mange udskudte operationer.

Og så lovede statsministeren jo, at der skulle afsætte 3 mia.kr. til at et lønløft – det faldt ikke i god jord hos de blå partier, der hævdede, at det var brud på den danske model.

Det har jeg da alligevel aldrig hørt dem bekymre sig om før, når de selv ville

skære i dagpenge, efterløn eller fjerne Arne-pension. Har I?

Heldigvis blev det, som Mette sagde. Der kom et lønløft bakket op af både Løkke og Ellemann. Og det giver os i regionerne et grundlag for at skabe attraktive arbejdspladser – det er vores fundament!

Skal man alligevel revse regeringen, så skulle det da lige være, at den blå del af regeringen er så vild med det private, at hovedparten af akutmidlerne jo er endt hos privathospitaler! Og dygtigt personale er fulgt med pengene, selvom vi godt kunne bruge dem i det offentlige ...

Og jeg må også indrømme, at Løkkes gamle drøm om at afskaffe regioner og folkevalgt kontrol med det største velfærdsområde giver minder om dengang jeg selv gik ind i politik. Det var dengang privathospitaler blev overbetalt af VKO – og Løkke var arkitekten ...

Jeg vil også minde regeringen om, at det er flot med de mange og store beløb – meeen de udmøntes jo først frem mod 2030 ... og vi kunne godt bruge pengene allerede nu!

Vi har brug for et stærkt offentligt sundhedsvæsen. Ikke mere privatisering og profit. Så I dokumentaren om Alles Lægehus? Her var fokus da vist mere på profit end patienter, og der blev lystigt skrevet regninger ud for fiktive behandlinger, som regionerne skulle betale.

Jeg siger som Ritt: Ingen slinger i valsen – offentlige midler skal bruges med omhu og respekt – uanset om det gælder lægeklinikker, hospitalsbyggerier eller medicinpriser.

LIGHED I SUNDHED

Jeg bliver som sagt 50 i dag, og om 4 uger ville min far være blevet 80. Men han blev kun 61. Slidt efter et hårdt arbejdsliv i landbrug og industri, og min far var ikke typen, der løb sundhedsvæsenet på dørene.

Sådan er det for rigtig mange danskere.

Jeg kender det fra egen familie, hvor mange har sat træskoene alt for tidligt. Og spørger du til årsager, så kommer vi ikke uden om tobak og alkohol. Men det hører også med, at korte uddannelser og hårde arbejdsliv har gjort sit – ligesom det hører med, at mange ikke passer godt nok på sig selv og fx går til læge.

Det jeg taler om, er ulighed i sundhed.

Selvom vi har et fremragende sundhedsvæsen, som kan så utrolig meget, så er det desværre i høj grad indrettet efter det store flertal og dem, der kan kræve ind. Sådan kan det ikke være. Sundhedsvæsenet skal kunne rumme os alle, også de skæve.

Derfor har vi årevis arbejdet med nye indsatser som f.eks. sociolancen. Jeg har kørt med Søren og Rene, og været med ude i en møgbeskidt lejlighed og besøge en mand, der havde brug hjælp psykisk og socialt, men ikke kunne række ud.

Sociolancen og andre tiltag kan bygge bro, og det skal vi have mere af målrettet de mest udsatte, men vi skal også tænke på dem, der passer jobbet, men ikke passer på sig selv.

Sådan nogen som min far, og jeg er sikker på I også kender typen.

Vi er derfor i gang et pilotprojekt hvor METAL og 3F skal hjælpe med at finde 200 mænd med hårde jobs, og lever alene – og ikke løber sundhedsvæsenet på dørene. Måske kan vi med et målrettet helbredstjek og nye metoder bane vejen til bedre sundhed for en overset gruppe.

Det venter jeg mig meget af.

AFSLUTNING

Som regionsrådsformand er jeg stolt af at stå i spidsen for tusindvis af dygtige mennesker, der hver dag går på arbejde for at hjælpe mennesker, der rammes af sygdom.

Jeg ved det, for jeg har været i praktik i psykiatrien, på hospitaler, på bosteder, i centralvaskeriet, eller ude på gaden med akutberedskabet, når det skal rigtig stærkt.

Der kører lige nu en sundhedsstrukturkommission, der bl.a. skal se på ulighed i sundhed. Det er godt, men jeg må indrømme, at der i den offentlige debat er meget stort fokus på de geografiske uligheder.

Den ulighed er reel, men det er også sandt, at uligheden findes inden for samme kommune. Bispebjerg ville være den fattigste kommune i landet, hvis det ellers var en kommune, og ikke bare en bydel i København. Ligeledes bor en meget stor andel af landets hjemløse og mennesker med psykisk sygdom i hovedstaden.

Jeg håber derfor ikke at strukturkommissionens anbefalinger ender med at blive en ”udligningsdebat” hvor den rige hovedstad bare skal levere til resten af landet. Lad os finde gode løsninger sammen, regioner, kommuner og staten, PLO og alle andre aktører. Og det uden vi smider det hele op i luften i jagten på det perfekte, ender med at ødelægge alt det, der fungerer godt allerede i dag!

Vi har meget af være stolte af i vort land. Sundhedsvæsenet er noget af det fineste vi har. Lad os passe godt på det, for det passer godt på os.

Tak for jeres indsats. Tak for at I lyttede.
Forsat god 1. maj og giv jer selv en kæmpe hånd!!!

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale, Socialdemokratiet

Relateret

Pelle Dragsteds 1. maj-tale
1. maj 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lars-gaardhojs-1-maj-tale>